

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டார் நெறி

(ஈழத்துத் திருநெறிக் தமிழ் மன்றத் திங்கள் வெளியீடு)

“பொய்கண்டார் காண்பு புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள் எந்நாளோ.”

மலர் 1 - - பரிதாபி ஆண்டு மாசித்திங்கள் : பெப்ரவரி - மார்ச் 1973 - - இதழ் 8

உ
சிவமயம்

நால்வர் அருளமுதம்

அருச்சினை

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றந் திருமுறை :

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பந்துசேர் விரலாள் பவனத்துவர் வாயினுள்
பனி மாமதிபோள் முகத்
தந்த மில் புகழாள் மலைமாதொடும்
ஆதிப் பிரான்
வந்துசேர்விடம் வானவர் எத்திசையுந்
நிறைந்து வலஞ்செய்து மாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழி
பூந்தராய் போற்றுதுமே.

உரை : பந்துசேர்ந்த திருவிரல்களை உடையவ
ளும் குளிர்ச்சிபொருந்திய நிறைமதிபோன்ற
திருமுகத்தையுடைய முடிவில்லாத பெரும் புக
ழினை உடையவருமாகிய உமாதேவியாரோடும்
முதற்பெருந் தேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்
தருளிவந்து சேர்தலை உடைய இடமாகிய தேவர்
கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நெருங்கி வலம்
வந்து இவர் நம்மையாளும் இறைவர் என்று
புந்திசெய்து வணங்கிச் சிறந்த பூக்களை மிகுதி
யாகத் தூவுகின்ற திருப்பூந்தராயை வணங்கு
வோம்.

ஆறந் திருமுறை :

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

வேற்றுகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆனென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றுகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
ஆற்றுகியங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால் வேதமாய் போற்றி
காற்றுகி யெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உரை : ஆகாயமாகி அதனின் வேறாய் பூதங்களு
மாகி நின்றவரே, உமக்கு வணக்கம்; அடியே
னைத் திரும்பாமல் ஆட்கொண்டவரே வணக்கம்;
ஊறுதலையுடையவராகி என்னுள்ளே ஒளித்த
வரே வணக்கம்; நீங்காத நாத ஒலியானவரே
வணக்கம்; தணிவுடையாய் அல்விடத்தில் எழுந்
தருளியிருப்பவரே வணக்கம்; நான்கு வேதங்க
ளும் ஆறு அங்கங்களும் ஆனவரே வணக்கம்;
காற்றுருவமாகி எங்கும் கலந்தவரே வணக்கம்;
திருக் கயிலையமலையில் எழுந்த ருளியவரே வணக்
கம்; வணக்கம்.

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

“ அஞ்ஞானந்தன்னை அகல்விக்கு நல்லறிவே ”

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிய திருமுறைகளில்

திருவைந்தெழுத்து

(சிலத்திருஞானப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த திருமுறை மூன்றனுள்ளும் நானினுக்கு அருங்கலமாகிய நமச்சிவாயத்தின் அரும்பேருண்மைகளைத் தெளித்துச் செல்லும் இடங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு திருப்பதிகங்கள் திருவைந்தெழுத்தின் கீர்த்தியை விளக்குதற்கே அருளப்பெற்றிருக்கின்றன. அவை 'பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்' 'நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்' என்று குறிக்கப்பெறுவன. அவ்விரண்டனுள் முன்னது 'துஞ்சலும் துஞ்சலில்லாதபோழ்தினும் நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாஸ்தொறும்' எனத் தொடங்கும் முதற்றிருப்பாடலைக் கொண்டது. ஐந்தெழுத்து என்று மட்டும் உணர்த்திற்று. அதனால் 'பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்' என்னும் பெயர் எய்தலாயிற்று. பின்னது திருவைந்தெழுத்து வகையள் தூலபஞ்சாக்கரமாகிய நமச்சிவாயத்தை வெளிப்படக் கூறியதால் 'நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்' என்னும் குறிகொள்ளலாயிற்று. அவற்றின் பொருள்களைத் தொகுத்து உணர்த்து முன்னர் சில உண்மைகளைக் குறிக்க விழைகின்றேன்.

1. "நம்மான மாற்றி நமக்கு அருளாய் நின்ற பெம்மாவு" என்பதில் நம் குற்றங்களை மாற்றி என்று பொருள் கூறுவதே பொருந்தும் எனினும், அருட்பெரியார் ஒருவர் ந-ம என்னும் ஈரெழுத்தையும் மாற்றி வகாரம் (அருள்) ஆகிநின்ற பெருமான் (சிகாரம்) என்று உபதேசித்தருளியது யாவரும் அறியத்தக்கது. ந+ம+ஆன= நம்மான என்று பிரித்தார். 'ப+அந்தம் = பாந்தம்' (நன்னூல் 145) என்றதைக் கொள்ளும் புலவர்க்கு இது பொருந்துவதே.
2. "நக்கர்தம் நாமம் நமச்சிவாய வென்பார் நல்லரே" இவற்றால் தூலபஞ்சாக்கரம் உணர்த்தப்பெற்றதை அறிக.
3. "நன்பாற் சிவாய எனா நாலூர் மயானத்தே இன்பாயிருந்தானை ஏத்துவார்க்கு இன்பமே" என்பதில் முத்திபஞ்சாக்கரம் உணர்த்தப்பெற்றுள்ளது.
4. (அ) "வசி வல அவனது இடம்.....கழுமல வள நகரே".

(ஆ) "வசி ஆற்ற மாமதியும் ஆம் வலியாம் மழ பாடி.....நாதன் நற்பாதமே".

(இ) "மாதர் மனேதோறும் இசைபாடி வசி பேசும் அரனார் மகிழ்விடம்".

(ஈ) "கலந்தருள் பெற்றது மாவசியே காழியரனடி மாவசியே" என்பவற்றில் பிஞ்செழுத்தும் பேரெழுத்தும் ஆகிய திருவைந்தெழுத்து உணர்த்தப்பெற்றமை உபதேசம் உற்றார்க்கே உள்ளவாறு காணலாகும்.

இத்திருமுறைகளுள் ஆங்காங்குத் திருவைந்தெழுத்தின் சீரும், சிறப்பும், நயனும், பயனும் பலபடக்குறித்திருத்தலைத் திருமுறைப் பாராயணத்தைப் பொருளுணர்ச்சியோடு புரிந்துவரும் மெய்யன்பர் பலரும் அறிவர். அவற்றைத் தொகுத்துக்காட்டும் வன்மை அடியேனுக்குச் சிறிதும் இல்லாமையால், ஒரு சிறிது இக்கட்டுரையால் குறிப்பதற்கு அவாவி என் சிற்றறிவின் பெற்றிமையைப் புலப்படுத்துகிறேன்.

உறக்கத்திலும் விழிப்பிலும் உள்ளம் உருகி நாள்தோறும் நினைத்து சிவபிரான் திருவடிமலர்களை வஞ்சமில்லாத நெஞ்சத்தால் வாழ்த்துவோரை, மாயக்கவந்த கூற்று அஞ்சமாறு உதைத்தன.

எமதுதாற் கொல்லவேண்டிக் கொண்டு போகும் இடத்திலும் உற்ற நற்றுணையாய்வந்து அவ்வல்ல அகற்றிக் காத்தருள்வன.

உடம்பில் மூச்சை ஓடுங்கச் செய்து (உள்ளப் போக்கைத் தடுத்து) உணர்வொளிச்சுடர் விளக்கினை ஏற்றி மெய்யறிவாகிய மற்றை வழியைத் திறந்து ஏத்துவோர்க்கு இடர்களைக் கெடுப்பன.

அழிவிற்கு அடியாகிய பிறவியை அறுத்து அன்பு செலுத்தும் அடியவர் துயரங்களைக் கெடுப்பன.

எந்நாளும் செல்வம் கொடுப்பன.

நிலைத்த பெருங்கூத்து ஆடி உயர்வன, உவப்பன.

தம்மைக் கொண்டு துதித்துவரும் தொண்டர்க்கு அண்டம் அளித்து வருவன.

ஞான விபூதியை அணிவார்தம் வினையாகிய பகையைக் கொன்று வென்றியுறதற்குப் பெரிய படைக்கருவியாவன.

(தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

"ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்"

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறள்

(ஆ. குணநாயகம்)

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை
முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த்
தந்துரைத்த - நான்முறையை
வந்திக்க சென்சிவாய்
வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

அருமையுடன் செந்தமிழின் ஆழமும் நுட்பமும்
அழகுற அமைத்துக் குறளால்
பெருமைபெற எப்பொருளும் ஒப்பவே சொன்னவா
பெருவளம் பொழியும் முகிலே!
இருளொழியப் பெய்மடிய மெய்நெறி கண்டவா!
இருமையும் பெருமை உறவே!
திருவருளின் வந்தபெருஞ் செல்வமே! வள்ளுவா!
திருவருள் தழைத்த குருவே!

தோற்றுவாய்

திருக்குறள் ஒரு சிறிய நூல்: கையடக்கப் பதிப்பாக வந்த வெளியீடு ஒன்று பருமனில் தீப் பெட்டியினுஞ்சிறியது. எனினும், இந்நூல் பல் வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஃபிள், குரான் போன்ற சமய நூல்களைத் தவிரப் பிற மொழிபெயர்ப்புக் கண்ட பொது நூல்களின் முன்னணியில் நிற்பது திருக்குறள். இலத்தீன், பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், ஆங்கிலம், தெலுங்கு, இந்தி, சமஸ்கிருதம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிலும், வேறு பல மொழிகளிலும் திருக்குறள் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பெற்றுள்ளது. உலகத்தில் யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இத்தனிச் சிறப்பினுள்ளே கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவ்வாறு இதன் ஆசிரியரைப் புகழ்ந்தார்:

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு”

கீழ்நாட்டவர் மாத்திரமல்ல, மேல்நாட்ட வரும் திருக்குறளை மிக வரவேற்றுப் போற்றியுள்ளனர். “தமிழ் நூல்களில் தலைசிறந்தது திருக்குறள். மனித சிந்தனையின் உச்சமாம் அதிசூய்மைவாய்ந்தவற்றைச் சொல்லும் படைப்புக்களிற் சிறந்ததொன்று திருக்குறள்” (The Master-piece of Tamil Literature - one of the highest and purest expressions of human thought) இவ்வாறு சொல்லியவர் மேல்நாட்

டறிஞரான எம். ஏறியல் என்பார்:

“யாவதும்

கற்றோ ரறியா அறிவினர்; கற்றோர்க்குத்
தாம் வரம் பாகிய தலைமையர்”

இவ்விலக்கணம் வள்ளுவருக்குச் சாலவும் பொருந்தும்.

வள்ளுவர் காலத்திலேயே திருக்குறள் யாவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்த பிரமாண நூலாக வழங்கத் தொடங்கிவிட்டது. மலைவு ஏற்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் வள்ளுவன் மொழியென்றால் அவ்வளவில் மலைவு நீங்கிவிடும். கண்ணுதலோன் கவியிலும் குற்றம் கற்பித்த நக்கீரதேவனாரே தமது இறையனாகப் பொருள் உரையில் குறளைப் பிரமாணமாக எடுத்தாண்டு போயினர்.

மணிமேகலை நூலாசிரியரான மதுரைக் கூல வாணிகள் சாத்தனார் கடைச் சங்கப் புலவரில் ஒருவராவார். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுதற் பொருட்டு வரும் நூல்களிற் குற்றம் காணுந் தோறும் மனம் பொருது அப்பிழையைக் கேட்கும்படி நேர்ந்த தம் தலைவியை நொந்து தம் தலைமீது எழுத்தாணியாற் குத்திக்கொள்ளுவார். இதனால் எப்பொழுதும் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருக்கும் காரணம் பற்றிச் “சீத்தலைச் சாத்தனார்” எனப் பெயர் பெற்றிருந்தார். அவர் திருக்குறளைக் கேட்ட மாத்திரத்தே, இவ்வொரு நூலுமே யாதொரு குற்றமும் இல்லது என விதந்து பாராட்டினார்:

“மும்மலையு முந்நாடு முந்நிதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு - மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்”

இத்துடன் சாத்தனார் தலைப்புண்ணும் தீர்ந்தது. இம்மகிமையை, அவருடனிருந்த மருத்துவன் தாமோதரனார் இவ்வாறு சிறப்பித்தார்:

“சீந்திநீர்க் கண்டந் தெறிகுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்துமில் - காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றிலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு”

திருக்குறளை மேற்கோளாகக் காட்டாத தமிழ் நூலாசிரியர் இல்லவேயில்லை. மேல்நாட்டறிஞர் தாமும் இதன் கருத்துக்களை எடுத்தாருவர். இதற்குப் “பொய்யா மொழி” என்றும், “வாயுறை வாழ்த்து” என்றும், “பொது மறை” என்றும் பல பாராட்டுப் பெயர்களுண்டு. “பொய்யாமொழி” என்றால் ஒரு பொழுதும் பொய்க்காத கருத்துக்களையுடையது என்பது பொருள். “வாயுறை வாழ்த்து” என்பதில் வாய் என்பது வாய்மொழி எனவும், உறை என்

(தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

“ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவாய்”

உ
சிவமயம்

மெய்கண்டார் நெறி

பரிதாபி ஆண்டு மாசித்திங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள்

உலகம் நடப்பது எதனால்? திருவருளின் திறத்தினால் என்போம். இத்திருவருளின் திறனையாம் எவ்வாறு பெறவும், அநுபவிக்கவும் முடியும்? நம் முன்வந்த மூதறிஞர்கள் திருவருளின் ஆணைக்குட்பட்டு, மெய்யறிவுபெற்று, சாலோக, சாம்ப, சாரூப பதவிகள் பெற்றனர் என்று? சிவமாம் தன்மையைத் திருவருளினாலேயே அடைந்தார்கள். மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களுக்குச் சங்கநிதி பதுமநிதியாக இருந்தார்கள்.

“அவனருளாலே அவன்ருள் வணங்கி” என்று மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், திருப்பெருந்துறையில், சிவனது அநாதி முறைமையான பழமையை எடுத்து ஒதும் சிவபுராணத்தில் அருளிய படி, கற்றுணர்ந்த பண்டிதனாலும், காலமெல்லாம் தானதருமமாற்றும் தன்வந்தனாலும், திருவருட்பார்வை இவர்கள்பால் சேராவிட்டால், இறைவனை ஒருபோதும் அடையமுடியாது.

மனிதன் தன்னிடம் தஞ்சம்புகுந்த மிருக குணங்களை “வழிபாடு” என்று கூறப்படும் பரிபீடத்தில் அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இவ்வித வழிபாடு ஒருவினையாட்டுக்காரியமல்ல. “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக” என்று வரும் தேவாரத்திடமிடங்கிய பொருளுக்கமைய நமது வழிபாடு இடையீடு இல்லாது நடக்கவேண்டும். இறைவனை அணுகுவதற்குத் தனியான மாரக்கத்தை, திருமுலநாயனார் :-

“புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அது கண்டருள் புரியாநிற்கும்
எண்ணிலிபாவிகள் எம் இறை ஈசனை
நண்ணறியாமல் நடுவுகின்றாரே”
என்று கூறுகின்றார்.

பூவுண்டு நீருண்டு! ஆம்! சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணரை வழிப்படுத்தும் ஒரேவழி, காதலா கிக்கிந்து, கண்மையிழந்த பசுகதறுவதுபோன்று கதறியும், பூவும் நீரும் கொண்டு பூசித்தும் வழிபடுவதேயாம். ஸ்ரீ சுயிலாயத்தின் கண்ணை ஆலாலசந்தரன் செய்த பணிதான் யாதோ?

“அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல்”

(குறள் 242)

அருள் செறிந்த நெஞ்சினை உடையவர்கள் இருள் செறிந்த துன்ப உலகத்தில் புகவேண்டுவதில்லை. என்பது இக்குறளின் பொருளாகும். இக்கருத்தினை வலியுறுத்தி, திருமுலநாயனாரும்

‘அருள் கண் இலாதார்க்கரும் பொருள் தோன்று

அருள் கண் உள்ளோர்க்கு கெதிர் தோன்றும் அரணே இருள் கண்ணினோர்க்கு கங்கிரவியும் தோன்று தெருள் கண்ணினோர்க்கு கெங்கும் சீரொளி ஆமே”

என்று விளக்குகின்றார். அருளை, திருவருளைக் கண்ணாக உள்ளவர் கட்டு இறைவன் எதிரே தோன்றுவான். பேரொளி உடைய சூரியனும் இருள் கண்—மாயையில் சிக்குண்டு, மயங்கி வழிநிற்பவர் கட்டுத் தோன்றமாட்டான்.

“பனைபுள் இருந்த பருந்ததுபோல

நினையாதவர்க்கில்லை நின் இன்பம்தானே”

எனப் பீறிதேரிடத்தில் பாவி மனிதர்களைப் பற்றிக் கூறுநிற்பார்.

நாமாற்றும் ஒவ்வொரு கருமமும் இறை பணியாகக் கொள்ளவேண்டும். இறைவனது புக முக்காகவன்றிச் சொந்த நலனுக்கோ, புக முக்கோ பணிபுரிதல் தவறானதாகும். அப்போது அப்பணியின் பாரம் எமக்குத் தோன்றுது. மணி வாசகப் பெருமான் குதிரைகள் வாங்கும் பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறைக்குச் செல்வதை முன்கூட்டியே அறிந்த பேரருளானும் பிறைமுடியோன், குருந்தமர நிழலில், திருத்தொண்டர்க ளோடு எழுந்தருளி, உபதேசம் செய்து அடிமையாக்கினார்.

“.....நீ முன்

நியன்றிய தவத்தினாலே”

என்று இறைவனது வாக்காகக் கடவுண்மா முனிவர் மணிவாசகப் பெருந்தகையின் பக்குவத்திறனை விளக்குகிறார். திருவருளை வருவிப்பதும் அதனை ஒளிபெறச் செய்வதும் எமது உள்ளத்திலேயே உண்டு. தேகமாகிய இக்கட்டை, மாடாக உழைக்கட்டும்! ஓயாது வேலைசெய்யட்டும்! ஆனால் எமது கருத்தினை, அதாவது மனத்தை, மேலும் உள்ளத்தை, இறைவன்பால் செலுத்த முடியாதா? மானுடராகப் பிறந்தநாம் இறைவனிடமிருந்து “உம்மை ஒருபோதும் மறவோம். பூமியிலும் உம்மையே போற்றுவோம்” என்று சத்தியம் தந்துவிட்டே பிறந்தோம். கொடுத்த வாக்கை மறந்து உழல்கின்றோம். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் கொடுத்த வாக்கை மீறிப்பட்ட துயரத்தைக் கண்டும் நாம் திருந்தாமல் இருக்கின்றோமே! மிகவும் நன்று! நன்று! தாயனைய இறைவனே புகலிடமாகும். திருவருளி ல் கிடைத்த இக்காயம் விழுமுன் அமுதன்ன திருவருளை உணர்ந்து உய்யவேண்டும்.

மெய்யடியார்களுடைய வாழ்க்கையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, அவர்களுடைய ஒவ்வொரு மூச்சிலும் இறைவனின் சிந்தனை இருந்தபடியே உள்ளது. மனத்துக்கண் மாசில்லாது, ஒழுக்க வரம்பிலிருந்தும் பிறழாது, ஐம் புல வழிச் செல்லாது, இறைவழி நின்றால், திருவருள் தானாகவே எம்மைத் தேடி வந்தடையும் திருவருட்டிறத்தை அநுபவ வாயிலாகத் தம் வாழ்க்கையில் கண்டு பெருவகை பூத்துள்ள மகான்கள் எங்களுடனே இருக்கின்றார்கள். வழிபாட்டுடன் நம்பிக்கை மலர்ந்த வைராக்கியமும் இணைந்தால், திருவருள் செயல்படுவதனைத் திடமாகக் காணலாம். மலைபோல வருகின்ற இடர்

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

“என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்”

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மகா சிவராத்திரி

[சோ. சண்முகசுந்தரன்]

நிகழும் மாசித் திங்கள் இருபதாம் நாளாகிய (3.3.73) சனிக்கிழமையன்று மகாசிவராத்திரி தினமாகும். சிவராத்திரி என்பது சிவனது இரவு, சிவ வழிபாட்டிற்குரிய இரவு, சிவனுக்குகந்த இரவு என்னும் பொருளில் வழங்கப்பெற்று வருவதை நேயர்கள் அறிவார்கள். அதனோடு தொடர்புபட்ட கதையையும் நாம் நினைவுகூருதல் வரலாற்றின் நோக்கம் இன்னது என்பதை நமக்குக் காட்டா நிற்கும். முன்னொருகால் உலகத்தைப் படைக்கும் பிரமனும் பிரமனைத்தன் உந்தியங்கமலத்தினின்றும் தோற்றுவித்த திருமாலும் தம்முள் கலாம். னேத்துக்கொண்டனர். யார் பெரியார் யார் சிறியார் என்ற பொருள் பற்றிக் கலகம்மூண்டது. இருவர் தேவர் சண்டை உயிர் வர்க்கங்களுக்கெல்லாம் பெரிய துன்பத்தை விளைவிக்கவே முனிவர், மக்கள் ஆகியோர் சிவபிரானைத் தொழுது முறையிட்டனர். “தொழுத கை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி” என்பது திருவாசகம். அங்ஙனம் தொழுதவர்கள் துன்பம் நீங்க இறைவன் ஒரு பெரிய அக்கினி மலையாக அவர்கள் மத்தியில் நின்று அவர்கள் போரைத் தடுத்தருளினான். அவர்கள் வீரம் இப்போது வேறு பக்கமாகத் திரும்பிற்று.

இங்கு எம் மத்தியில் நிற்கும் மலையின் அடியையும் முடியையும் தேடி எவர் முதலிற் காண்கிறாரோ அவரே பெரியவர் என்ற நேர்வின் பேரில் இருவரும் தேடித் தொடங்கினர். பிரமா அன்னமாகி மலையின் உச்சியைத் தேடிச் சென்றார். திருமால் பன்றியாகி அதன் அடியினை நாடிச் சென்றார் என்பது கதை. அங்ஙனம் தேடிய இருவரும் பிரம்மா சிறகொடியப் பறந்தும் சிவபிரானாகிய சோதிமலையின் முடியைக் காண முடியாமற்போயிற்று. திருமால் கொம்பொடிய நிலத்தை இடந்தும் அதன் அடியை அறிய முடியவில்லை. அப்போதுதான் இவ்விருவருக்கும் ஒரு பெரிய ஞானம் உதயமாயிற்று. அஃதாவது தம்மினும் மிக்க பரம்பொருள் ஒன்று உண்டு. அப்பரம் பொருளின் திருவிளையாடலே அஃது என்பதாம். இந்த இடத்தில் குமர குருபர சுவாமிகள் ஞான நூல்களில் பேசப்படும் அடிமுடிசுருக்குக் கூறும் வியாக்கியானம் நினைவுகூரத் தக்கதாகும். “யானென தென்றற்ற விடமே திருவடியாமோன பரானந்த முடியாக” என்பது அவர்கூறும் அழகிய கருத்தாகும். இக்கருத்தை உதவியாகக் கொண்டு நோக்குவோமாயின், யான் என்ற செருக்கற்ற நிலையில், அத் தேவர்கள் இறைவன் திரு அடியையும் முடியையும் காணாது விடப்பன்று. ஏனெனில் அவர்கள் நிகழ்த்திய போரே அகங்காரத்தால் எழுந்தது. அகங்காரமறாத இடத்தில் இறைஞானம் கைகூடும்

என்று எந்தச் சமயமும் கூற மாட்டாது. அது மட்டுமல்ல இதனை அத்தேவர்கள் உணர்ந்து இறைவனை-சிவனை-வழிபட்டார்கள். அவர்கள் வழிபட்டுய்ந்த இரவே சிவனிர்வு என்பதாம். எனவே அகங்காரத்தால் இறைவனைக் காண்டல் அரிது. மெய்யன்பினால் வழிபட்டே அவனை அடைதல் முடியும் என்னும் உண்மை சிவராத்திரி வரலாற்றால் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய ஒரு பெரிய தினம் சைவர்களுக்குச் சிறந்த ஒரு தினமாம் என்பது கூறவேண்டுமெனில், மெய்யன்பினால் அன்றி ஆற்றல் முதலிய பிற சாதனங்களால் மனிதர் மட்டுமல்ல மக்களைக் காட்டிலும் ஆற்றல் வாய்ந்த தேவர்களாயினும் இறைவனை அணுக இயலாது என்பதே சைவம் போதிக்கும் ஆணித்தரமான போதனையாகும். மணிவாசகர் தாம் பாடிய திருச்சதகத்தின் கண்ணே மிக அழகாக இதைப் பாடுவாராயினர்.

“முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான் முடிசாய்த்து முன்னால்
செழுமலர் கொண்டெங்கும் தேட அப்பால் எம் பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் ஆடிக் கதியிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத் தம்மேல் கொண்ட பூழி தருமே.”

என்பது இவ்வரலற்றையும் இக் கருத்தையும் எமக்கு ஞாபகப்படுத்தல் காண்க.

இதுவேயுமன்றி, சிவபரத்துவத்தையும் இவ்வரலாறு எமக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றது. மும்மூர்த்திகள் என்று பேசப்படும் பிரமன், திருமால் உருத்திரன் என்பவர்களில் உருத்திரனாக சிவ பிரானே எண்ணுதல் பிழையாகும் என்பதை சைவ நூல்கள் ஆங்காங்கு வற்புறுத்துகின்றன. மும்மூர்த்திகளின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படும் உருத்திரன், பிரமன், திருமால் ஆகியவர்களோடு குணத்தத்துவத்தில் அமர்ந்து பிரகிருதிபுவனம் வரை சங்கரிக்கும் குணி ருத்திரனாவான் ஆயின் பரமசிவனோ சுத்த மாயா புவனத்தம் சங்கரிக்கும் சங்காரகாரணனாவான் என்று சைவ நூல்கள் பேசும். சிவஞானமாபாடியத்துள் சிவஞான முனிவர் இவ்வேறுபாடுணராதது மகாருத்திரனாகிய பரமசிவனைக் குணி ருத்திரனாக வைத்தொண்ணுவோரை நோக்கி “நம்மவரவரே மூவரென்ற எம்பிரானோடும் எண்ணி விண்ணுண்டு மண்மேல் தேவரென்று இறுமாந்து என்னபாவம் திரிதவரே” என வாதவூரடிகள் இரங்கிக் கூறிய திருவாக்கும் அறிக” என்று பேசுவாராயினர். “தேவரில் ஒருவன் என்பர், மூவராய் நின்றதோரார்” எனவரும் சிவஞான சித்தியாரின் செய்யுளும் இதனை வலியுறுத்தல் காண்க. இந்த உண்மையை சிவராத்திரி வரலாறு எமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றது. ஏனெனில் (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

“நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நுணியானே”

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆத்திசூடி

[ஔவையார் அருளிச்செய்த 'ஆத்திசூடி' என்னும் சிறிய நூலை நாமனைவரும் இளம் பிராயத்தில் படித்திருப்போம். ஏதோ கடமைக்காக மனனம்பண்ணி உரைகளையும் படித்திருப்பினும் அவற்றுள் பொதிந்துகிடக்கும் அரும் பெருங்கருத்துக்களை உணர்ந்திருக்கமாட்டோம். ஆகையால் அவற்றை மீண்டுமொருமுறை படித்துப் பலனடைவோமாக.]

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்திசூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தியேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

(பொழிப்புரை): சிவபெருமான் விரும்பிய விநாயகக்கடவுளை நாம் பல்காலும் துதித்து வணங்குவோம்.

நூல்

1. அறஞ் செய விரும்பு
நீ தருமம் செய்ய ஆசைப்படு.
2. ஆறுவது சினம்
கோபம் தணியத் தருவதாம்:
3. இயல்வது கரவேல்
கொடுக்கமுடிந்த பொருளை யாசிப்பவருக்கு
ஔளிக்காமல் கொடு.
4. ஈவது விலக்கேல்
ஒருவர் மற்றவருக்குக் கொடுப்பதை நீ
தடுக்காதே.
5. உடையது விளம்பேல்
உன்னுடைய பொருளைப் பிறர் அறியும்படி
சொல்லாதே.
6. ஊக்கமது கைவிடேல்
நீ எக்காரியம் செய்யும்பொழுதும் தைரியத்தைக் கைவிடாதே.
7. எண்ணெழுதக் திகழேல்
கணிதத்தையும் இலக்கணத்தையும் இகழாமல்
கற்றுக்கொள்.
8. ஏற்பதிகழ்ச்சி
இரந்துண்டு வாழ்வது பழிப்பாகையால் நீ
சென்று யாசிக்காதே.
9. ஐயமிடனே
யாசிப்பவருக்குப் பிச்சையிட்டுப் பின்பு நீ
உன்.
10. ஒப்புரவொழுது
உலகத்தோடு பொருந்த நடந்துகொள்.
(தொடரும்)

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்

பெரிய புராண வகுப்பு :

இவ் வகுப்பு ஒழுங்காகத் திங்கட்கிழமை தோறும் மாலை 6,00 மணி தொடக்கம் பம்பலப் பிட்டி 50, ஹேய்க் வீதியில் நடைபெற்று வருகிறது. கொழும்பு வாழ் சைவ நன்மக்கள் அனைவரும் இவ் வகுப்புக்களிற் பங்குபற்றி நற்பலனடைவார்களாக!

திருக்கேதீஸ்வர யாத்திரை :

மகா சிவராத்திரியை முன்னிட்டு திருக்கேதீஸ்வரத்துக்கு விசேஷ யாத்திரை ஒழுங்கு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. கொழும்பிலிருந்து பிரத்தியேக பஸ்வண்டியொன்று 2.3.73 வெள்ளிக் கிழமை புறப்பட்டுத் திருக்கேதீஸ்வரத்திலிருந்து 4.3.73 கொழும்புக்குத் திரும்பும். இவ் வண்டியில் ஆசனங்கள் பதிவுசெய்ய விரும்புவோர் மன்றத்தின் உதவிச் செயலாளர் திரு. சி. கந்தசாமி அவர்களைத் தொடர்பு கொள்க.

தொலைபேசி : இல்லம் - 85669

காரியாலயம் - 86621

வேறு பணிகள் :

'எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்னும் அடிப்படையிற் செயற்பட்டுவரும் இம் மன்றம் வேறு எவ்வகைகளிற் சைவத் தமிழ்ப் பணிகளில் ஈடுபடலாமென்று அங்கத்தவரின் யோசனைகளைக் கோருகிறோம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மாசித்திங்கள் விசேட தினங்கள் :

15.2.73	பிரதோஷ விரதம்.
16.2.73	நடேசர் அபிஷேகம்.
17.2.73	பூரண விரதம்; மாசிமகம்.
19.2.73	திருவள்ளுவர் குருபூசை.
20.2.73	எறிபத்தர் குருபூசை.
28.2.73	காரியார் குருபூசை.
2.3.73	பிரதோஷ விரதம்.
3.3.73	மகாசிவராத்திரி விரதம்.
4.3.73	கோச்செங்கட்சோழர் குருபூசை.
	அமாவாசை விரதம்.
10.3.73	கார்த்திகை விரதம்.
12.3.73	கச்சியப்பசிவாசாரியார் குருபூசை.

“ மாற்று மனங்கழிய நின்ற மறையோனே ”

செந்திலாண்டவன் துணை
திருச்சிறறம்பலம்

கச்சியப்ப

சிவாசாரியசுவாமிகள்

(மணியர்)

“சுனேயவடலான் மதலை யாயினன் கா
ணிலவவனறுமுகத் துண்மை யாலறி நீ
பேசிலாங் கவன் பரனெடு பேதகனல்லான்
நேசலாவகன் மணியிடைக் கதிர்வருதிறம்போல்”

‘நவில் தொறும் நவில் தொறும் நூல்நயம்
பயப்பதும், பயில்தொறும் பயில்தொறும் முரு
கக் கடவுளின் பக்திஞானத்தினை விளைவிப்பது
மானது கந்தபுராணம், ‘சிவனே குகன், குகனே
சிவன்’ என்பதனை உலக மக்களுக்கு எடுத்து
விளக்குகின்றது. இந்நூலை ஆக்கி அளித்த பெரு
மான் கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகளாகும்.
இவர் கலியுகவரதரின் திவ்ய கடாட்சம் பெற்ற
அடியார்களுள் மிகவும் முதன்மைவாய்ந்தவர்
என்பர். தமிழ்த் தெய்வமாகவுள்ள முருகப் பெரு
மானே முன் நின்று ‘திகடசக்கர’ என்று ஆரம்
பித்து, இந்நூலை ஆக்குவித்த தன்மையினாலும்,
அவருடைய திருக்கரத்தினால் தீண்டப்பட்ட
தெய்வீகக் காவியமாகையினாலும் இந்நூலுக்கு
ஒப்பு உயர்வு உண்டோ?

தொன்றுதொட்டு முருகப்பெருமானுடைய
ஆலயங்களில் கந்தபுராண படனம் நிகழ்வதனை
யாம் காண்கின்றோம். ‘சொல்லழகாலும்,
பொருட்பொலிவாலும், நடைச் சிறப்பாலும்
பொலிவு பெற்று விளங்கும்’ பெருங்காப்பியங்
கள் மூன்று. அவையாவன; - பெரிய புராணம்,
திருவிளையாடற் புராணம், கந்தபுராணம் என்பன.
சிவபெருமானது முச்சுடர் விழிபோன்று
சைவ மக்கட்குக் கிடைத்த வற்றாத அமுதம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பெரிய
புராணத்தையும், கந்தபுராணத்தையும் தமிழன்
னையினிருகண்களென்றும், தமதிரு கண்களிலிருந்
தும் கண்ணீர் தாரைதாரையாக ஊற்றெடுக்க,
கைகப்பிப்போற்றுவது வழக்கம்.

இந்த இனிய அதியற்புதமான காப்பியமா
கிய கந்தபுராணத்தைத் தந்த கச்சியப்பசிவாசா
ரியசுவாமிகளுடைய குருபூசைத் தினமாகிய
12.3.73 அன்று சைவ மக்கள் அப் பெருமானை
வழிபட்டு முருகனருள் பெறுதல் வேண்டும்.

கந்தபுராணத்தைக் கருத்துடன் ஓதுவோமாகி
கச்சியப்ப சிவாசாரியர் கழலடி போற்றுதும்!

செந்திலாண்டவன் துணை.

திருச்சிறறம்பலம்.

திருவைந்தெழுத்து (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தும்மல், இருமல் தொடர்ந்த போழ்திலும்,
கொடிய நரகம் குறுகியபோழ்திலும், இப்பிறவி
யில் பழவினைகள் வந்துவருத்தும் போழ்திலும்,
மறுபிறவியிலும் திருவைந்தெழுத்தே உயிர்க்
துணையாய் நின்று காக்கும்.

நான் மறையும் மந்திரமும் ஆகி வானவர்
சிந்தையுள் நிலைத்து அவரை ஆள்வன.

செந்தீயோம்பும் செய்ய வேதியர் சந்தி
தோறும் உருவேற்றும் திருமந்திரமாவன.

புத்தர், சமணர் முதலிய புறப்புறச் சமயத்
தவர் பொய்களைப் பொருட்படுத்தாத சித்தத்த
வர்கள் தெளிந்து தேறியன.

இராவணனும் அவன் மனைவி மண்டோதரி
யும் பாடிப் பேணிப் பயன் பெற்று உய்யச் செய்
தன.

திருமாலும் நான்முகனும் காணவொண்
ணை சேவடிச் செவ்வி உணர்ந்து திருப்பெயர்
வண்ணங்களைப் பேசியும் பிதற்றியும் திருவருட்
பித்துக்கொளிகளாகிய மெய்யடியவர்களுக்கு
உள்ளமும் உணர்வும் நிறையும்வண்ணம் ஆவன.

நல்லவர், தீயர் என்று பிரிவுசெய்யாமல்,
விரும்பி உருவேற்றிவரும் அன்பர் எல்லவர்க்கும்
செல்லல் ஒழியச் சிவமுத்தியைக் காட்டுவன.

திருவைந்தெழுத்தே காமபாணம், பிருதி
வியாதிபூதம், பாம்பின்படம், கைவிரல் முதலி
யவை ஐந்தைந்தாக அமைந்திருக்கும் உலகத்
தோற்றத்திற்கு அடியாகும்.

இத் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகத்தை ஒதி
யுணர வல்லவர் உம்பர் ஆவர்.

(தொடரும்)

திருக்குறள்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பது மருந்து எனவும், வாழ்த்து என்பது வாழ்
விப்பது எனவும் பொருள்படும். எனவே,
வாயுறை என்பது சொல் மருந்து எனப் பொருள்
தரும். உடம்புக்கு உறுதிசெய்யும் மருந்துபோல,
உயிருக்கு உறுதிசெய்து உலகத்தை வாழ்விக்கும்
மெய்யறிவித்தல்களைக் கொண்டது இந்நூல்.
“பொது மறை” என்றால் எம்மொழியினர்க்கும்,
எம்மதத்தினர்க்கும், எவ்வினத்தவர்க்கும் ஒப்பு
ஏற்புடைத்தான பொது வேதம்.

இத்தனை பாராட்டையும் பெற்ற நூலின்
சிறப்பிலக்கணங்கள்தாம் யாவை? இதனை
யாத்த திருவள்ளுவர் யாவர்? எக்கசலத்தவர்?
இவர் வரலாறு யாது? சைவ சமயத் தத்துவத்
திற்கும், திருக்குறளுக்கும் தொடர்புண்டா?
இவற்றைச் சிறிது ஆராய்வது பொருத்த
முடைத்து.

(தொடரும்)

“கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற்போலச்”

அருச்சுனை

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏழாந் திருமுறை :

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் .

இறங்கிச் சென்றுதொழுமின் இன்னிசை பாடியே
பிறங்குகொன்றைச் சடையன் எங்கள் பிரானிடம்
நிறங்கள் செய்த மணிகள் நித்திலங்கொண்டிழி
கறங்குவெள்ளையருவித் தண் கழுக்குன்றமே.

உரை : விளங்குகின்ற கொன்றைமாலையைச்
சூடிய சடையை உடையவராகிய எங்கள் பெரு
மானுக்கு இடமாகிய பலவித நிறங்களுடைய
மணிகளையும் முத்துக்களையும் வாரிக்கொண்டு
இழிகின்ற ஒலித்தலையுடைய வெண்ணிறமாகிய
மலையருவிகள் நிறைந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய
திருக்கழுக்குன்றத்தை இனிய இசைகளைப் பாடிக்கொண்டு
தாழ்ந்து சென்று வணங்குங்கள்.

எட்டாந் திருமுறை :

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் .

என்னையுமொருவனாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவினா ஆனந்தவாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத்த மரர் தாயே போற்றி.

உரை : தகுதியற்ற அடியேனையும் அன்புள்ள
ஒருவனாக்கிப் பெருமையுடைய திருவடிகளை அடி
யேன் தலைமீது வைத்தருளிய பாதுகாப்பாளனே,
வணக்கம். கும்பிட்டகையினரின் துயர் களை
வோனே வணக்கம்; கேடில்லாத இன்பக் கடலே
வணக்கம்; ஒடுக்கமுந் தோற்றமுமில்லாதவனே
வணக்கம்; எல்லாவற்றையுங்கடந்து அப்பாற்
பட்டவனே வணக்கம்; மான்போன்ற கண்ணை
யுடைய உமையம்மை கணவனே வணக்கம்.
மேலுலகங்களிலுள்ள விண்ணவரின் தாயான
வனே போற்றி.

மகா சிவராத்திரி

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சுற்றில் திருமாலும் பிரமனும் தம் ஆற்றலைக்
கடந்து நின்ற சிவபிரானது பேராற்றலை
உணர்ந்து வழிபட்டமையை இவ்வரலாறு கூறு
கின்றது :

இத்தகைய பெருமைகளெல்லாம் பொருந்
திய சிவராத்திரி தினமும், சிவராத்திரி விரத
மும் சைவர்களுக்குச் சிரசின் மணிபோன்றவை
எனலாம். இவ்விராத்திரியைச் சிவ வழிபாட்

டில்-தியானத்தில் செலவிட முயலுவோமாக.
இவ்விராத்திரியைப்போல என்றென்றும் சிவ
னடியைச் சிந்தை செய்து சீரும் சிறப்பும்பெற்று
வாழ்வோமாக. வாழ்க சிவன் நாமம். வாழ்க
சிவனடி. வாழ்க சிவராத்திரி.

திருவருள்

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கள் யாவும், மின்னல் தோன்றி மறைவது
போன்று, திருவருட்டிறனால் மறைந்துவிடும்.

திருவருளானது, இப்படித்தான் உள்ளது
என இலக்கணம் கூறவியலாது. விஞ்ஞானிகளி
னாலும் ஏற்கப்பட்டு அவர்களுமே, இத்திருவரு
ளின் ஆற்றலை அதன் தோற்றுவாயைக் கண்டறி
யாது தோல்வி அடைந்துள்ளார்கள். புகழ்
வாய்ந்த விஞ்ஞான மேதாவியான “ மாக்
கோனி ” என்பவர் கூறுகின்றார்:— “ ஆத்மாவின்
முழுத் தன்மையின் தத்துவத்தின் திறனைக் கண்டு
பிடிப்பதில் விஞ்ஞானிகள் வலியிழந்துள்ளார்
கள். உயிரினது தெரிந்துகொள்ள முடியாத
தெய்வீக மறை உண்மையானது, மனிதனுடைய
சிந்தையினால் கண்டுகொள்ள முடியாத நிலையான
பிரச்சனையாகவே இருந்துள்ளது ” என்கிறார்.

இத்திருவருளைத் தேடுவதே மக்களாகிய
எங்கள் நோக்கம். இதற்காகவே மன்றங்கள்,
சபைகள் பல தோன்றியுள்ளன. இவைகளுள்ளும்
பொருமை, பகை, முதலிய நச்சுமரங்கள் தோன்
ருமல், விழுதுவிட்டுப் படர்வதற்கும் வேண்டப்
படுவது திருவருளே.

எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் அப்பால் பெரிய
தத்துவமாக, ஒளிகளுள் பேரொளியாக, ஊற்
றுக்களில் என்றும் வற்றாத ஊற்றாக, நறுமணம்
உள்ள வாடாத மலராக, அணையாத விளக்காக,
கருணையே வடிவாக, திருவருளே கண்ணாக வீற்
றிருக்கும் சிவபெருமானைச் சிந்தனையில் வைத்து
அவன் திருவருளை வேண்டி நிற்போமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு: உலகில் திருவருள் வாயிலாகவே எது
வும் நடைபெறுகிறது. எனினும் நாம் அவ்வுண்
மையை எப்பொழுதும் உணர்வதில்லை. சிவ
சந்தர்ப்பங்களில்மட்டும் ஏதுமொரு நிகழ்ச்சியை
“இது திருவருட்செயலன்றிப் பிறிதொன்றுமில்”
என்று திடமாகக் காணக்கூடியதாயிருந்திருக்
கும், அங்ஙனம் கண்டு இன்புற்ற அன்பர் பலர்
எமது அங்கத்தவரிடையே இருக்கலாம். அவர்
கள் தத்தம் அனுபவங்களை எமக்கு எழுதியனுப்
பினால் ‘திருவருள்’ என்னும் தலைப்பின்கீழ் அவற்
றைப் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்வோம். இதனால்
திருவருளின் சக்தியை அனைவரும் எளிதில் விளங்
கக் கூடியதாயிருக்கும். (ப-ர்)

அச்சிடுவிப்போர் : சுழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம், 50, ஹெய்க் வீதி, கொழும்பு - 4.

அச்சிடுவோர் : ஸ்பாட்டன் அச்சகம், 154, ஆட்டுப்பட்டித்தெரு, கொழும்பு 13.

ஆசிரியர் : ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை. வெளியிடும் திகதி : 2-2-1973.